ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

31. března 2011 *

Ve věci T-117/08,

Italská republika, zastoupená R. Adamem, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

žalobkyně,

podporovaná

Španělským královstvím, zastoupeným F. Díez Morenem, jako zmocněncem,

vedlejším účastníkem,

* Jednací jazyk: italština.

proti

Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru (EHSV), původně zastoupenému M. Bermejo Gardem, poté M. Arsène, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem,

žalovanému,

jejímž předmětem je návrh na zrušení jednak oznámení o volném pracovním místě č. 73/07 na pozici generálního tajemníka sekretariátu EHSV, jež bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 28. prosince 2008 v německém, anglickém a francouzském znění (Úř. věst. C 316 A, s. 1), a dále změny uvedeného oznámení o volném pracovním místě, jež byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 30. ledna 2008 v německém, anglickém a francouzském znění (Úř. věst. C 25 A, s. 19),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení V. Vadapalas (zpravodaj), zastupující předseda, K. Jürimäe a L. Truchot, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. dubna 2010,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Články 12 ES a 290 ES uvádí:

„*Článek 12*

V rámci použití této smlouvy, aniž jsou dotčena její zvláštní ustanovení, je zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti.

[…]

Článek 290

Pravidla pro používání úředních jazyků v orgánech Společenství stanoví Rada jednomyslně; pravidla obsažená ve statutu Soudního dvora tím nejsou dotčena.“

2 Článek 22 Listiny základních práv Evropské unie vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1, dále jen „Listina“) stanoví:

„Unie respektuje kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost.“

3 Články 1, 4, 5, a 6 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385), ve znění použitelném na projednávanou věc, stanoví:

„*Článek 1*

Úředními a pracovními jazyky orgánů Unie jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.

[...]

Článek 4

Nařízení a jiné texty obecného dosahu se sepisují v úředních jazycích.

Článek 5

Úřední věstník Evropské unie vychází v úředních jazycích.

Článek 6

Orgány mohou stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy."

4 Článek 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád") uvádí:

„2. Vyhlášení otevřeného výběrového řízení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* nejméně jeden měsíc přede dnem uzávěrky pro podávání žádostí a případně nejméně dva měsíce přede dnem zkoušek.

3. Všechna výběrová řízení se oznámí v orgánech Evropských společenství ve stejných lhůtách."

5 Článek 12 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství (dále jen „PŘOZ“) zní:

„1. Přijímání dočasných zaměstnanců je zaměřeno na zajištění služeb osob s co nejvyšší mírou schopnosti [způsobilosti], výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě mezi státními příslušníky členských států Společenství.“

Skutečnosti předcházející sporu

6 Dne 28. prosince 2007 bylo podle čl. 2 písm. a) a článku 8 PŘOZ zveřejněno oznámení o volném pracovním místě č. 73/07 na pozici generálního tajemníka sekretariátu Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV) (dále jen „sporné oznámení o volném pracovním místě“), a to pouze v německém, anglickém a francouzském vydání Úředního věstníku (Úř. věst. C 316 A, s. 1). Sporné oznámení o volném pracovním místě uvádí, že generální tajemník bude přijat jako dočasný zaměstnanec v platové třídě AD 16 třetím platovém stupni.

7 V části „Požadovaná kvalifikace“ sporné oznámení o volném pracovním místě uvádí zejména požadavek, aby se jednalo o osobu, která „[j]e úředníkem v trvalém služebním poměru nebo dočasným zaměstnancem v evropském orgánu, instituci, úřadu nebo agentuře“ a která má „[d]ůkladnou znalost jednoho z úředních jazyků Evropské unie a výbornou znalost přinejmenším dvou dalších úředních jazyků Evropské unie“, a upřesňuje, že „[z]e služebních důvodů [je] velmi žádoucí dobrá znalost angličtiny nebo francouzštiny“. V části „Termín pro podání přihlášek“ oznámení o volném pracovním místě uvádí „28. leden 2008“.

8 Oznámení (dále jen „krátké oznámení“), vypracované a zveřejněné ve všech úředních jazycích, které rovněž vyšlo v Úředním věstníku ze dne 28. prosince 2007 (Úř. věst. C 316, s. 61), uvádí, „že zaměstnancům evropských orgánů [se] oznamuje, že [sporné] oznámení o volném pracovním místě [bylo] zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ve francouzském, německém a anglickém znění (Úř. věst. C 316 A, 28.12.2007)“.

9 Dne 30. ledna 2008 byla změna sporného oznámení o volném pracovním místě (dále jen „změna“) zveřejněna v Úředním věstníku pouze v německém, anglickém a francouzském znění (Úř. věst. C 25 A, s. 19). V této změně EHSV uvádí nový termín pro podání přihlášek na pozici generálního tajemníka, a sice 8. únor 2008.

10 Oznámení o změně sporného oznámení o volném pracovním místě, vypracované a zveřejněné ve všech úředních jazycích, které rovněž vyšlo v Úředním věstníku ze dne 30. ledna 2008 (Úř. věst. C 25, s. 21), uvádí, „že zaměstnancům evropských orgánů [se] oznamuje, že [sporné] oznámení o volném pracovním místě zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* ve francouzském, německém a anglickém znění (Úř. věst. C 316 A, 28.12.2007) [bylo] změněno (viz Úř. věst. C 25 A, 30.1.2008)“.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

11 Návrhem došlým kanceláři Soudu (nyní Tribunálu) dne 11. března 2008 podala Italská republika proti Komisi Evropských společenství a EHSV projednávanou žalobu, kterou se domáhá zrušení sporného oznámení o volném pracovním místě a jeho změny.

12 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. dubna 2008 vznesla Komise námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu Tribunálu.

13 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. června 2008 podalo Španělské království návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Italské republiky. Usnesením ze dne 11. července 2008 předseda šestého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil.

14 Dne 28. srpna 2008 předložilo Španělské království svůj spis vedlejšího účastníka.

15 Usnesením ze dne 16. prosince 2008 odmítl Tribunál (šestý senát) žalobu jako nepřípustnou v rozsahu, v němž směřovala proti Komisi.

16 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (šestý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu vyzval účastníky řízení, aby písemně odpověděli na několik otázek. Účastníci řízení těmto žádostem vyhověli.

17 Dopisem ze dne 11. února 2010 sdělilo Španělské království, že se nezúčastní jednání.

18 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 14. dubna 2010.

19 Po ukončení ústní části řízení byla věc vzhledem k překážce na straně soudce T. Čipeva nově přidělena soudci V. Vadapalasovi jako soudci zpravodajovi a pro doplnění senátu byla na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu jmenována soudkyně K. Jürimäe.

20 Usnesením ze dne 8. července 2010 Tribunál (šestý senát) ve svém novém složení znovu otevřel ústní část řízení a účastníci řízení byli informováni, že budou vyslechnuti na novém jednání dne 22. září 2010.

21 Dopisy ze dne 16. a 19. července 2010 informovaly Italská republika a EHSV Tribunál, že se vzdávají práva být znovu vyslechnuty.

22 Předseda šestého senátu proto rozhodl o ukončení ústní části řízení.

23 Italská republika podporovaná Španělským královstvím navrhuje, aby Tribunál zrušil sporné oznámení o volném pracovním místě a jeho změnu.

24 Španělské království kromě toho navrhuje, aby Tribunál uložil EHSV náhradu nákladu řízení.

25 EHSV navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jak nepřípustnou nebo zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. *K přípustnosti*

26 EHSV zpochybňuje přípustnost projednávané žaloby, jež byla podána podle článku 230 ES, aniž vznáší námitku nepřípustnosti podle článku 114 jednacího řádu.

Argumenty účastníků řízení

27 EHSV uvádí, že tyto akty nevydal žádný z orgánů uvedených v čl. 230 prvním pododstavci ES, a odkazuje na rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2005, Španělsko v. Eurojust (C-160/03, Sb. rozh. s. I-2077, body 35 až 44). Z odůvodnění tohoto rozsudku podle EHSV v podstatě vyplývá, že žaloba byla prohlášena za nepřípustnou nejen proto, že Eurojust nepatří mezi výše uvedené orgány, ale rovněž z důvodu

samotné povahy napadených aktů, tedy výzev k podání přihlášek, jež nepatří mezi akty uvedené v článku 230 ES.

28 Italská republika v podstatě popírá nedostatek pasivní legitimace EHSV podle článku 230 ES.

Závěry Tribunálu

29 Úvodem je třeba konstatovat, že EHSV nepatří mezi orgány uvedené v čl. 230 prvním pododstavci ES. Toto konstatování nicméně nebrání tomu, aby Tribunál přezkoumal legalitu těchto aktů.

30 Jak totiž Tribunál uvedl zejména ve svých rozsudcích ze dne 8. října 2008, Sogelma v. AER (T-411/06, Sb. rozh. s. II-2771, bod 36), a ze dne 2. března 2010, Evropaïki Dynamiki v. EMSA (T-70/05, Sb. rozh. s. II-313, bod 64), s odkazem na rozsudek Soudního dvora ze dne 23. dubna 1986, Les Verts v. Parlament, zvaný „Les Verts" (294/83, Recueil, s. 1339), Evropské společenství je společenstvím práva a Smlouva zavedla ucelený systém procesních prostředků a řízení určený k tomu, aby byl Soudnímu dvoru svěřen přezkum legality aktů orgánů. Systém Smlouvy umožňuje přímou žalobu směřující proti veškerým opatřením orgánů, jejichž cílem je vyvolat právní účinky. Na základě těchto předpokladů tudíž Soudní dvůr dospěl ve výše uvedeném rozsudku Les Verts k závěru, že žaloba na neplatnost mohla směřovat proti aktům Evropského parlamentu zakládajícím právní účinky ve vztahu k třetím osobám, třebaže ustanovení Smlouvy týkající se žaloby na neplatnost, ve znění účinném v rozhodné době, uvádělo pouze akty Rady Evropské unie a Komise. Výklad tohoto ustanovení, který by vylučoval akty Parlamentu z aktů, které lze napadnout, by totiž

dle Soudního dvora vedl k výsledku, který by byl v rozporu jak s duchem Smlouvy, jak byl vyjádřen v článku 164 Smlouvy o ES (později článek 220 ES), tak s jejím systémem (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Les Verts, body 23 až 25).

31 Z tohoto rozsudku lze vyvodit obecnou zásadu, že jakýkoli akt vydaný takovou institucí Unie, jako je EHSV, který zakládá právní účinky ve vztahu ke třetím osobám musí být soudně přezkoumatelný (viz obdobně výše uvedený rozsudek Evropaïki Dynamiki v. EMSA, bod 65).

32 Výše uvedený rozsudek Les Verts zmiňuje pouze orgány Společenství, zatímco EHSV, jak bylo konstatováno v bodě 29 výše, nepatří mezi orgány vyjmenované v článku 230 ES. Je však třeba uvést, že taková instituce, jako je EHSV, má pravomoc přijmout taková oznámení o volném pracovním místě, jako je oznámení dotčené v projednávaném případě. Takové akty přitom tím, že definují podmínky pro získání zaměstnání, vymezují okruh osob, které mohou mít se svojí kandidaturou úspěch, a jsou tedy akty, které nepříznivě zasahují do právního postavení těch potenciálních kandidátů, jejichž kandidatura je na základě těchto podmínek vyloučena (rozsudky Soudního dvora ze dne 19. června 1975, Küster v. Parlament, 79/74, Recueil, s. 725, body 5 až 8, a ze dne 11. května 1978, De Roubaix v. Komise, 25/77, Recueil, s. 1081, body 7 až 9; rozsudek Tribunálu ze dne 20. listopadu 2008, Itálie v. Komise, T-185/05, Sb. rozh. s. II-3207, bod 55). Je třeba tudíž konstatovat, že situace EHSV, který je institucí nadanou pravomocí přijímat takové akty, jako jsou akty dotčené v projednávaném případě, jež zakládají právní účinky ve vztahu k třetím osobám, je srovnatelná se situací Parlamentu ve věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek Les Verts. Ve společenství práva tudíž nemůže být přijatelné, aby takové akty byly vyňaty ze soudního přezkumu (viz obdobně výše uvedený rozsudek Evropaïki Dynamiki v. EMSA, bod 66 a citovaná judikatura).

33 Z toho plyne, že sporné oznámení o volném pracovním místě vydané EHSV a zakládající právní účinky ve vztahu ke všem kandidátům, jejichž přihláška nebyla na základě požadovaných podmínek přijata, představuje napadnutelný akt.

34 Tento závěr není zpochybněn výše uvedeným rozsudkem Španělsko v. Eurojust, jejž uvádí EHSV, ve kterém byla žaloba na neplatnost podle článku 230 ES proti výzvám k podání přihlášek na pracovní místa pro dočasné zaměstnance prohlášena za nepřípustnou, jelikož Soudní dvůr v tomto rozsudku uvedl, že článek 41 EU, který byl použitelný v projednávaném případě, nestanovil, že by se článek 230 ES měl vztahovat na ustanovení o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech uvedená v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii, do níž spadá Eurojust, jelikož pravomoc Soudního dvora v této oblasti byla upravena v článku 35 EU, na nějž odkazuje čl. 46 písm. b) EU (výše uvedený rozsudek Španělsko v. Eurojust, bod 38).

35 Z ustanovení čl. 230 prvního pododstavce ES, jak je vykládán ve světle výše uvedeného rozsudku Les Verts (body 23 až 25) a výše uvedeného rozsudku Sogelma v. AER (body 36 a 37), tak vyplývá, že projednávaná žaloba je přípustná.

2. *K věci samé*

36 Na podporu projednávané žaloby se Italská republika v podstatě dovolává porušení článků 1, 4, 5 a 6 nařízení č. 1, článků 12 ES, 253 ES a 290 ES, článku 6 EU, čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu, článku 22 Listiny, článku 12 PŘOZ, zásad zákazu diskriminace, mnohojazyčnosti a ochrany legitimního očekávání, jakož i zneužití pravomoci.

37 Tribunál zaprvé přezkoumá otázku, zda má EHSV pravomoc stanovit jazykový režim sporného oznámení o volném pracovním místě podle článku 290 ES. Zadruhé bude přezkoumána otázka, zda EHSV tím, že stanovil uvedený režim, porušil články 1, 4, 5 a 6 nařízení č. 1. Zatřetí bude přezkoumána otázka, zda zveřejnění sporného

oznámení o volném pracovním místě v plném rozsahu v Úředním věstníku pouze ve třech jazycích, jakož i uvedení dobré znalosti angličtiny nebo francouzštiny mezi požadovanými kvalifikacemi ve sporném oznámení o volném pracovním místě jsou v rozporu se zásadami zákazu diskriminace a mnohojazyčnosti. Za předpokladu, že odpověď na tuto otázku bude záporná, budou začtvrté přezkoumána tvrzení o porušení zásady ochrany legitimního očekávání, zneužití pravomoci a nedostatku odůvodnění.

K porušení článku 290 ES

Argumenty účastníků řízení

38 Italská republika má za to, že EHSV nahradil Radu při stanovení jazykového režimu sporného oznámení o volném pracovním místě, čímž porušil článek 290 ES, zatímco se měl pouze řídit režimem stanoveným Radou v nařízení č. 1. Kromě toho žádná z norem, které se týkají EHSV, mu nepřiznává pravomoci v jazykové oblasti.

39 Pokud jde o neexistenci pravomoci EHSV změnit jazykový režim zakotvený článkem 290 ES, Španělské království podporuje argumenty Italské republiky.

40 EHSV nezpochybňuje skutečnost, že pouze Rada může podle článku 290 ES přijmout akty, které stanoví jazykový režim Společenství. EHSV však uvádí, že Rada ponechala podle článku 6 nařízení č. 1 orgánům prostor pro jejich vnitřní potřeby, kterého EHSV využil v případě zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě.

Závěry Tribunálu

41 Nařízení č. 1 o užívání jazyků v orgánech bylo Radou přijato na základě článku 290 ES. Článek 6 uvedeného nařízení orgánům výslovně umožňuje stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy, tedy pravomoc, v jejímž rámci je ostatně třeba jim přiznat jistou funkční samostatnost k zajištění jejich řádného chodu (viz stanovisko generálního advokáta Poiarese Madura ve výše uvedené věci Španělsko v. Eurojust, Sb. rozh. s. I-2079, bod 48 a citovaná judikatura).

42 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že sporné oznámení o volném pracovním místě neporušuje článek 290 ES, ale bylo přijato na základě pravomoci, kterou orgánům a institucím Společenství přiznává článek 6 nařízení č. 1.

43 Z toho plyne, že žalobní důvod vycházející z porušení článku 290 ES nelze přijmout.

K porušení článků 1, 4, 5 a 6 nařízení č. 1

Argumenty účastníků řízení

44 Zaprvé Italská republika uvádí, že zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku pouze v němčině, angličtině a francouzštině je v rozporu s články 4 a 5 nařízení č. 1. Takové akty obecného dosahu, jako je oznámení o volném pracovním místě, musí být totiž podle článku 4 nařízení č. 1 vypracovány ve všech úředních jazycích, a vycházet tak v Úředním věstníku ve všech úředních jazycích podle článku 5 nařízení č. 1.

45 Výraz „texty obecného dosahu" použitý v článku 4 nařízení č. 1 vylučuje, aby toto ustanovení odkazovalo pouze na normativní akty. Nařízení č. 1 tak stanoví, že jakýkoli projev vůle orgánů, který může vzbudit zájem všech občanů Unie, má být v Úředním věstníku zveřejněn ve všech úředních jazycích. Oznámení o volném pracovním místě je přitom akt, který má tyto znaky.

46 Italská republika rovněž poznamenává, že čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu, který upravuje místo zveřejnění oznámení o výběrovém řízení a lhůtu k podání přihlášek do výběrového řízení, neposkytuje žádný údaj o jazycích, v nichž musí být oznámení zveřejněno. Článek 4 nařízení č. 1 naopak stanoví, že nařízení a jiné texty obecného dosahu musí být sepsány ve všech úředních jazycích.

47 Zadruhé Italská republika tvrdí, že skutečnost, že ve sporném oznámení o volném pracovním místě jsou jako pracovní jazyky v EHSV uvedeny pouze dva jazyky, je v rozporu s článkem 1 nařízení č. 1, podle kterého jsou všechny vnitrostátní jazyky členských států úředním nebo pracovním jazykem. Toto omezení kromě toho zavádí hierarchii mezi jazyky členských států, která je v rozporu s tímto článkem.

48 Toto omezení není odůvodněno ani článkem 6 nařízení č. 1. Na jednu stranu je pravda, že toto ustanovení umožňuje orgánům stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy. Na druhou stranu se však tato možnost týká pouze vnitřního fungování orgánů, a nikoliv průběhu vnějších výběrových řízení, jejichž cílem je přijmout zaměstnance pro práci v orgánech. Navíc žádný orgán dosud nepřijal nařízení, které by stanovilo použití konkrétních jazyků v jeho rámci, natož pak použití němčiny, angličtiny nebo francouzštiny, přičemž jediná výjimka je stanovena pro Soudní dvůr, který je záměrně zmíněn zvlášť v článku 7 nařízení č. 1.

49 Španělské království má za to, že článek 6 nařízení č. 1 umožňuje orgánům stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy. Španělské království nicméně zaprvé dodává, že neexistují psané normy, které by uváděly, že němčina, angličtina a francouzština jsou vnitřními pracovními jazyky. Zadruhé sporné oznámení o volném pracovním místě není určeno pouze zaměstnancům orgánů. Zatřetí existuje judikatura Soudního dvora, která zakazuje stanovení priorit mezi jazyky (rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, EMU Tabac a další, C-296/95, Recueil, s. I-1605, bod 36).

50 EHSV zpochybňuje všechny argumenty Italské republiky.

Závěry Tribunálu

51 Články 1, 4 a 5 nařízení č. 1, jichž se žalobkyně dovolává, nejsou použitelné na vztahy mezi orgány a jejich úředníky a zaměstnanci, neboť upravují pouze jazykový režim použitelný mezi orgány a členským státem nebo osobou, která podléhá jurisdikci jednoho z členských států (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 5. října 2005, Rasmussen v. Komise, T-203/03, Sb. VS s. I-A-279 a II-1287, bod 60, a výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 117). Totéž tedy platí i o vztazích mezi institucemi, jako je EHSV, a úředníky a ostatními zaměstnanci Společenství.

52 Úředníci a ostatní zaměstnanci Společenství, jakož i kandidáti na takováto pracovní místa totiž podléhají – pokud jde o uplatňování ustanovení služebního řádu, včetně ustanovení o přijímání do zaměstnání u některého z orgánů – pouze jurisdikci Společenství (viz obdobně rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2001, Bonaiti Brighina v. Komise, T-118/99, Recueil FP, s. I-A-25 a II-97, bod 13, a výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 118).

53 Přístup spočívající v tom, že se stran jazykového režimu s kandidáty na takováto pracovní místa zachází stejně jako s úředníky a ostatními zaměstnanci Společenství, je odůvodněn tím, že uvedení kandidáti vstupují do vztahu s orgánem výlučně s cílem získat pracovní místo úředníka nebo zaměstnance, pro jehož zastávání jsou nezbytné určité jazykové znalosti, které mohou být při obsazování daného pracovního místa vyžadovány příslušnými ustanoveními práva Společenství (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 119).

54 Z toho plyne, že se články 1, 4 a 5 nařízení č. 1 nepoužijí na sporné oznámení o volném pracovním místě.

55 Článek 6 nařízení č. 1 orgánům výslovně umožňuje stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy. Za těchto podmínek je odpovědností orgánů zvolit interní jazyk komunikace a každý orgán je oprávněn požadovat, aby byl používán jeho zaměstnanci a těmi, kteří si toto postavení nárokují (viz v tomto smyslu výše uvedené stanovisko generálního advokáta Poiarese Madura ve věci Španělsko v. Eurojust, bod 46). Výběr jazyka, ve kterém je oznámení o volném pracovním místě zveřejněno mimo daný orgán, je rovněž odpovědností orgánů (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 122).

56 Argument, podle kterého EHSV využil možnosti, kterou mu článek 6 nařízení č. 1 nepřiznává, musí být proto zamítnut.

57 S ohledem na výše uvedený je třeba žalobní důvod vycházející z porušení článků 1, 4, 5 a 6 nařízení č. 1 zamítnout.

K porušení zásad zákazu diskriminace a mnohojazyčnosti

Argumenty účastníků řízení

58 Zaprvé má Italská republika za to, že zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku ve třech jazycích neumožnilo všem občanům Unie, aby se o jeho existenci dozvěděli za rovných podmínek podle zásady zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti upravené v článku 12 ES. Občanům mluvícím

německy, anglicky nebo francouzsky je totiž vzhledem ke všem ostatním občanům Unie poskytnuta konkurenční výhoda. Toto zveřejnění představuje porušení zásady mnohojazyčnosti zakotvené v čl. 6 odst. 3 EU a v článku 22 Listiny, neboť každý občan Unie má právo být informován o aktech Společenství, jež se dotýkají jeho práv, ve svém vlastním jazyce, a to tím spíše že čte Úřední věstník ve svém mateřském jazyce.

59 Italská republika tvrdí, že není důležité, že se mnozí občané Unie, kteří nepocházejí z německy, anglicky nebo francouzsky mluvících členských států, a zejména italští státní příslušníci, ucházeli o místo generálního tajemníka EHSV, když se o uvolnění tohoto pracovního místa dozvěděli prostřednictvím krátkého oznámení zveřejněného v Úředním věstníku ve stejný den, v němž bylo sporné oznámení o volném pracovním místě zveřejněno v ostatních úředních jazycích. Jedná se o zcela náhodný souběh okolností, který nevylučuje diskriminaci.

60 Diskriminace na základě státní příslušnosti existuje rovněž v případě lhůty pro podání přihlášek na místo generálního tajemníka EHSV. I když německy, anglicky nebo francouzsky mluvící kandidáti měli lhůtu jednoho měsíce ode dne zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku, ostatní kandidáti měli lhůtu kratší, neboť se o oznámení dozvěděli až poté, co si ve svém mateřském jazyce přečetli krátké oznámení zveřejněné v Úředním věstníku, jež pro přečtení celého textu sporného oznámení o volném pracovním místě odkazuje na německé, anglické a francouzské znění Úředního věstníku.

61 Italská republika má rovněž za to, že zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku pouze ve třech jazycích je v rozporu se samotným zněním čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu, článku 12 PŘOZ a čl. 72 odst. 2 jednacího řádu EHSV.

62 Italská republika tvrdí, že nutnost dobré znalosti angličtiny nebo němčiny vede rovněž ke zjevné diskriminaci ostatních jazyků, což je v rozporu se zásadami zákazu diskriminace a mnohojazyčnosti. Tento požadavek rovněž zjevně diskriminuje všechny státní příslušníky, kteří vedle svého vlastního jazyka znají druhý a možná také třetí, čtvrtý a pátý úřední jazyk, mezi které nepatří ani angličtina, ani francouzština.

63 Italská republika kromě toho tvrdí, že oznámení o výběrovém řízení nebo oznámení o volném pracovním místě je text s výhradně právním obsahem, na jehož základě kandidát získává představu o svých vlastních právech a povinnostech v souvislosti s takovým významným aktem, jako je účast ve výběrovém řízení v orgánech. Kandidáti, kteří mají důkladnou znalost němčiny, angličtiny nebo francouzštiny, jsou tedy zvýhodněni ve čtení oznámení zveřejněného v plném znění v Úředním věstníku v těchto třech jazycích na úkor všech ostatních kandidátů, kteří nemají výbornou znalost jednoho z těchto tří jazyků.

64 Španělské království sdílí argument uplatněný Italskou republikou, podle kterého je zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku pouze ve třech jazycích v rozporu s článkem 12 ES, a dodává, že tento typ selektivního zveřejnění by vytvářel velmi vážný precedent, pokud by byl uplatněn v dalších oblastech, neboť by měl za následek, že pouze tři jazykové verze Úředního věstníku by byly spolehlivé a úplné.

65 EHSV připomíná, že Italské republice přísluší, aby prokázala, že zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku pouze ve třech jazycích zabránilo všem občanům Unie dozvědět se o existenci oznámení za rovných nebo nediskriminačních podmínek, a uvádí, že pokud jde o toto údajné zabránění, žádná skutková okolnost nebyla předložena.

66 Skutečnost, že mnozí občané Unie, kteří nepochází z německy, anglicky nebo francouzsky mluvících členských států, se ucházeli o místo generálního tajemníka EHSV, není výsledkem souběhu okolností, ale lze ji vysvětlit zveřejněním krátkého oznámení, které zmiňuje zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě, v Úředním věstníků ve všech úředních jazycích.

67 EHSV má za to, že argument Italské republiky, podle kterého kandidáti, jejichž „první jazyk" není němčina, angličtina nebo francouzština, mají kratší lhůtu, než je lhůta německy, anglicky nebo francouzsky mluvících kandidátů, a je tak s nimi neodůvodněně zacházeno rozdílně, není opodstatněný. Každý potenciální kandidát, který se dozvěděl o sporném oznámení o volném pracovním místě prostřednictvím krátkého oznámení v Úředním věstníku ve svém mateřském jazyce, si mohl rychle opatřit úplné znění sporného oznámení o volném pracovním místě. Osoby, jež mají případně zájem, jsou kvalifikované osoby, které získaly dlouhodobou zkušenost jakožto úředníci nebo zaměstnanci v orgánech, a které mají z tohoto důvodu k dispozici všechny nezbytné nástroje, aby si snadno opatřily danou jazykovou verzi Úředního věstníku.

68 EHSV rovněž zpochybňuje argument Italské republiky, podle kterého omezení na angličtinu a francouzštinu vede k diskriminaci ostatních úředních jazyků. Zaprvé angličtina a francouzština jsou společně s němčinou nejpoužívanějšími pracovními jazyky v orgánech již více než 35 let. Zadruhé kandidáti, kterým je sporné oznámení o volném pracovním místě zejména adresováno, jsou úředníci nebo zaměstnanci Společenství, kteří mají dlouholetou zkušenost s prací na vysoké úrovni v orgánech a agenturách Společenství, a jsou tedy dokonale schopni porozumět spornému oznámení o volném pracovním místě do jeho nejmenších detailů, a být tudíž plně informováni o jeho přesném obsahu.

Závěry Tribunálu

– Úvodní poznámky

69 Je třeba poznamenat, že projednávaný žalobní důvod se dělí na dvě části. V rámci první části má Tribunál v podstatě rozhodnout o otázce, zda je zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku pouze ve třech jazycích, a sice německy, anglicky a francouzsky, v souladu se zásadami zákazu diskriminace a mnohojazyčnosti. V rámci druhé části má Tribunál rozhodnout o souladu skutečnosti, že dobrá znalost angličtiny nebo francouzštiny je ve sporném oznámení o volném pracovním místě uvedena mezi „velmi žádoucími" kvalifikacemi, a nikoliv, jak uvádí žalobkyně, mezi „požadovanými" kvalifikacemi, se zásadami zákazu diskriminace a mnohojazyčnosti.

– K první části, která se týká selektivního zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku

70 Zaprvé je třeba uvést, že žádné ustanovení ani zásada práva Společenství neukládá povinnost systematicky zveřejňovat takové oznámení o volném pracovním místě, jako je oznámení dotčené v projednávaném případě, v Úředním věstníku ve všech úředních jazycích (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 115).

71 Je pravda, že o pracovní místo k obsazení, kterého se týká sporné oznámení o volném pracovním místě, mohou mít potenciálně zájem kandidáti ze všech členských států. Avšak jak již bylo Soudním dvorem judikováno, četné zmínky ve Smlouvě o ES

o používání jazyků nemohou být považovány za projev obecné zásady práva Společenství, která by každému občanovi zaručovala právo na to, aby vše, co může mít vliv na jeho zájmy, bylo za všech okolností sepisováno v jeho jazyce (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 2003, Kik v. OHIM, C-361/01 P, Recueil, s. I-8283, bod 82, a výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 116).

72 Zadruhé je třeba konstatovat, že i když má úřad právo přijmout opatření, která považuje za vhodná, s cílem upravit určité aspekty přijímacího řízení pracovníků, nesmí tato opatření vést k diskriminaci mezi kandidáty na určité pracovní místo založené na jazyce (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 127).

73 Článek 12 odst. 1 PŘOZ totiž brání tomu, aby orgán vyžadoval od kandidátů na pracovní místo dočasného zaměstnance dokonalou znalost určitého úředního jazyka, pokud má tato jazyková podmínka ten účinek, že je pracovní místo vyhrazeno pro určitou státní příslušnost, aniž je to odůvodněno fungováním útvaru (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 4. března 1964, Lassalle v. Parlament, 15/63, Recueil, s. 57, 73 a 74, a výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 129).

74 Z toho plyne, že pokud se EHSV rozhodne zveřejnit v Úředním věstníku úplné znění oznámení o volném pracovním místě na pozici generálního tajemníka pouze v některých jazycích, má povinnost, aby předešel diskriminaci založené na jazyce mezi kandidáty, které toto oznámení potenciálně zajímá, přijmout vhodná opatření k tomu, aby všichni uvedení kandidáti byli informováni o existenci dotyčného oznámení a vydáních, v nichž bylo zveřejněno v úplném znění (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 130).

75 Pokud je tato podmínka splněna, pak skutečnost, že oznámení o volném pracovním místě je v Úředním věstníku zveřejněno v omezeném počtu jazyků, nemůže vyvolat diskriminaci mezi jednotlivými kandidáty, není-li pochyb o tom, že tito kandidáti mají dostatečnou znalost alespoň jednoho z těchto jazyků, která jim umožňuje se s obsahem uvedeného oznámení řádně seznámit (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 131).

76 K tomu je třeba připomenout judikaturu, podle níž skutečnost, že dokumenty adresované úřadem některému z jeho úředníků jsou vyhotoveny v jiném jazyce než jeho mateřském nebo cizím, který si vybral na prvním místě, neporušuje úředníkova práva, ovládá-li jazyk používaný úřadem, který mu umožňuje se řádně a snadno seznámit s obsahem předmětných dokumentů. Tento závěr platí rovněž v případě sporného oznámení o volném pracovním místě (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 132 a citovaná judikatura).

77 Proto vyžadují-li to potřeby služby nebo zaměstnání, může příslušný orgán oprávněně specifikovat jazyky, jejichž důkladná či uspokojivá znalost se vyžaduje (viz *a contrario* výše uvedený rozsudek Lassalle v. Parlament, s. 73 a 74; viz rovněž stanovisko generálního advokáta M. Lagrange k této věci, Recueil, s. 77, 94). V takovém případě okolnost, že je text sporného oznámení o volném pracovním místě k dispozici pouze v těchto jazycích, nemůže vést k diskriminaci mezi kandidáty, neboť všichni z nich musí ovládat alespoň jeden z těchto jazyků.

78 Naopak, je-li text sporného oznámení o volném pracovním místě zveřejněn v Úředním věstníku pouze v některých úředních jazycích, ačkoli by osoby, které ovládají pouze jiné úřední jazyky, mohly s úspěchem podat svoji kandidaturu, může to vést, neexistují-li jiná opatření, která by uvedené kategorii kandidátů umožnila řádně se

seznámit s obsahem oznámení, k jejich diskriminaci (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 135).

79 V tomto případě by se totiž uvedení kandidáti ocitli v situaci, která je pro ně méně příznivá ve srovnání s ostatními kandidáty, neboť by se nemohli řádně seznámit s kvalifikačními požadavky obsaženými v oznámení o volném pracovním místě a podmínkami a pravidly výběrového řízení. Takováto znalost je přitom nezbytným předpokladem pro optimální prezentaci kandidatury, aby tak kandidáti mohli maximalizovat své šance na získání předmětného pracovního místa (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 136).

80 V projednávané věci z ustanovení bodu 3 sporného oznámení o volném pracovním místě, která jsou uvedena v bodě 7 výše, vyplývá, že znalost angličtiny nebo francouzštiny je pouze „velmi žádoucí", a nikoliv vyžadovaná. Potenciální kandidáti na pozici generálního tajemníka EHSV, kteří ovládají důkladně jeden úředník jazyk a výborně přinejmenším dva další úřední jazyky, jiné než jeden ze tří jazyků, ve kterých bylo oznámení zveřejněno, jsou tedy způsobilí se účastnit, a mohli se tak ucházet o uvedené pracovní místo, pokud by oznámení o volném pracovním místě bylo zveřejněno v jazyce, který znají, a pokud by tak byli informováni o existenci pracovního místa k obsazení.

81 Navíc, i když mají kandidáti uspokojivou znalost němčiny, angličtiny nebo francouzštiny, nekonzultují nutně vydání Úředního věstníku v jednom z těchto tří jazyků, ale konzultují jej ve svém mateřském jazyce (výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 148).

82 Existuje tedy vysoké riziko, že kandidáti, které potenciálně zajímá sporné oznámení o volném pracovním místě, konzultovali pouze oznámení zveřejněná ve všech úředních jazycích, tedy krátké oznámení ze dne 28. prosince 2007, jež pouze zmiňuje zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě v Úředním věstníku, a oznámení o změně sporného oznámení o volném pracovním místě ze dne 30. ledna 2008, které pouze uvádí, že sporné oznámení o volném pracovním místě bylo změněno.

83 Nelze mít za to, že tato dvě oznámení, která neobsahují žádný důležitý údaj, jako je délka a možnost prodloužení funkčního období pracovního místa k obsazení, podmínky přijetí, požadovaná kvalifikace a odborná praxe, způsoby výběru a termín pro podání přihlášek, mohou dostatečně informovat potenciální kandidáty o obsahu sporného oznámení o volném pracovním místě. Jak bylo uvedeno v bodě 79 výše, takováto znalost je však nezbytným předpokladem pro optimální prezentaci jejich kandidatury.

84 Tím spíše kandidáti, kteří neovládají němčinu, angličtinu ani francouzštinu, ale mají nicméně požadované jazykové znalosti, neměli nikdy možnost seznámit se s celým obsahem sporného oznámení o volném pracovním místě.

85 Z výše uvedeného vyplývá, že zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě pouze v německém, anglickém a francouzském vydání Úředního věstníku představuje diskriminaci potenciálních uchazečů na základě jazyka, která je v rozporu s článkem 12 ES.

86 EHSV rovněž nepřímo porušil článek 12 PŘOZ, neboť zveřejnění sporného oznámení o volném pracovním místě pouze v německém, anglickém a francouzském jazyce může v rámci postupu, jímž je přijímán generální tajemník jakožto dočasný

zaměstnanec, zvýhodnit kandidáty některých státních příslušností, a sice kandidáty pocházející ze zemí, kde je angličtina, francouzština a němčina mateřským jazykem, a poškodit přinejmenším část kandidátů, kteří jsou státními příslušníky ostatních členských států (viz obdobně výše uvedený rozsudek Itálie v. Komise, bod 150).

87 Ve světle těchto úvah je třeba první části projednávaného žalobního důvodu vyhovět.

88 Sporné oznámení o volném pracovním místě, které bylo zveřejněno pouze v německém, anglickém a francouzském vydání Úředního věstníku, musí být tedy zrušeno, aniž je třeba analyzovat druhou část projednávaného žalobního důvodu nebo ostatní žalobní důvody, které Italská republika uplatnila.

K nákladům řízení

89 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Dále podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce uvedeného řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

90 EHSV neměl v projednávané věci úspěch. Italská republika však náhradu nákladů řízení nepožadovala. Za těchto okolností je třeba rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) **Oznámení o volném pracovním místě č. 73/07 na pozici generálního tajemníka sekretariátu Evropského hospodářského a sociálního výboru (EHSV), jež bylo zveřejněno dne 28. prosince 2007, v pozměněném znění ze dne 30. ledna 2008, se zrušuje.**

2) **Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.**

Vadapalas Jürimäe Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 31. března 2011.

Podpisy.